

Termipornoa

Mainosalalla työskentelevä ystäväni soitti eräänä päivänä: "Hei Hannele, heitähän muutama lause sitä teidän alan termipornoa." En oikein muista mitä sanoin, mutta itsekin ällistyin miten nopeasti suolsin lauseita toinen toisensa perään. Ne kuulostivat hyviltä, vaikka en sanonut mitään. Kunhan puhuin.

Tämä puhelinkeskustelu tuli mieleeni, kun luin uutisen Ulla Tiililän väitöskirjasta Tekstit viraston työssä: tutkimus etuuspäätösten kielestä ja konteksteista.

Tiililä tutki paitsi asiakirjoja myös niitä olosuhteita, jotka tuottavat kankeita ja käsittämättömiä tekstejä. Tiililälle oli joku sanonut että "Tekstit eivät mene kenenkään keskushermoston kautta. Sanat ja kaavat tulevat jostain ylätasolta". Mallikatkelmia liitetään kiireessä toisiinsa ilman, että kokonaisuutta ehtii kukaan ajatella.

Puhemies **Paavo Lipposenkin** jokin puhe oli kuulemma kopioitu. Kiistaa syntyi siitä, mistä se epäiltiin leikatuksi ja liimatuksi. Tätä palapeliä olen itsekin joutunut tekemään omista teksteistäni. Paine tuottaa sinne ja tänne nopeasti jotain on nykyisin hirveä.

Eikö tämä ole jo kielen ja kommunikaation raikausta? Vai uusi versio euroviisuista?

Sosiaali- ja terveysalalle ilmaantuu säännöllisin välein käsitteitä, jotka kuulostavat lupaavilta ja uutta avaavilta. Ajan kuluessa lupaus kuitenkin himmenee kun tämän käsitteen tai termin löytää lähes jokaisesta hankkeesta ja projektista. Joskus jopa liimalapun oloisesti.

Tällä hetkellä minua huolettaa "varhainen puuttuminen". Google löytää siitä 0,17 sekunnissa 212 000 osumaa.

Varhaista puuttumista ei ole mielestäni liitetty lastensuojelun todellisuuteen. Mitä toivotaan, kun vaaditaan varhaista puuttumista? Olisiko lastensuojelun tilaa ja resursseja myös selvittävää? Joskus tuntuu, että kiireellisen huostaanotonkin kriteerit ovat järjestyttävään kovat ja korkeat. Löytyykö näistä kunnista varhaisia puuttujia, kun tulipaloakaan ei aina ehdiä sammuttaa?

Työkaverini istui erässä varhaisen puuttumisen seminaarissa. Kesken kaiken sain häneltä tekstiviestin. "Ainoastaan puristavat kengät pitävät minua todellisuudessa".

Olisiko syytä varhaisesti puuttua varhaisen puuttumisen käsitteeseen?

Tarkentamaton ja todellisuuteen kiinnittymätön käsite on suojaton käsite. Sitä voi riepotella miten sattuu. Se ei ole lastensuojelun asiakkaiden eikä myöskään kentän työntekijöiden etu.

Hannele Törrönen
on Ensi- ja turva-
kotien liiton *Vaiettu*
naiseus -projektin
päällikkö

Seuraavassa Sosiaaliturvassa 6/2007 kolumnoi Jari Eero

Olen työssä Sodankylän mediapajalla. Videokuvaan ja editoin. Olen kirjoitellut silloin tällöin eri lehtiin, kuten paikallislehti Sompioon ja Jänkä-kulttuurilehteen. Minulla on pitkäaikaista kokemusta sosiaalityön asiakkaana olost vuosien varrelta, ja olen ollut mukana aikuissosiaalityön kehittäjäryhmässä."

Sosiaaliturvassa vuorottelee tänä vuonna kuusi kolumnistia: Hannele Törrönen ja Jari Eeron lisäksi sosiaalipolitiikan opiskelija **Tanja Kuronen** Helsingistä, projektipäällikkö **Teija Nuutinen** Joensuusta, sosiaalityön professori **Mikko Mäntysaari** Jyväskylästä ja työvoiman palvelukeskuksen päällikkö **Mikko Reijonen** Porvoosta.